

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Cucu Iurie în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cucu Iurie împotriva Camerei de Comerț și Industrie a Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de către Cucu Iurie și s-a casat hotărîrea Judecătoriei Buiucani din 29 martie 2016,

c o n s t a t ă

La 13 noiembrie 2015, Cucu Iurie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Camerei de Comerț și Industrie a Republicii Moldova (în continuare CCI) privind anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare nr. 133-P din 12 august 2015, repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Cucu Iurie a indicat că, prin ordinul CCI nr. 133-P din 12 august 2015 i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de mustrare.

Consideră că, sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare i-a fost aplicată nelegitim și neîntemeiat, deoarece în obligațiile sale de serviciu nu era prevăzut ducerea evidenței contabile a serviciilor locative privind consumul de energie electrică, gaze naturale, apă și canalizare în clădirea situată pe str. M. Cebotari nr.8, pentru perioada 2010-2014.

Menționează că în exercitarea atribuțiilor de serviciu care îi reveneau, nu dispunea de informația menționată și nu i-a fost pusă la dispoziție pentru prelucrare și alte necesități de serviciu.

Relatează că, nefiind de acord cu ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare la 25 septembrie 2015, a expediat în adresa CCI cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea ordinului în termen de șapte zile calendaristice.

La 27 octombrie 2015 a primit un răspuns neîntemeiat, declarativ și contradictoriu, prin care s-a menținut decizia cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare în privința sa.

Invocă faptul că pârâtul s-a limitat doar la descrierea generală a faptelor stabilite prin nota de serviciu din 05 august 2015, înregistrată cu nr.69 la 06 august 2015 fără indicarea autorului și semnăturii acestuia, că nu este clar ce fel de fapte a comis, din ce motiv au fost calificate ca abateri disciplinare, după ce criteriile s-a apreciat gravitatea lor, din ce motiv nu s-au luat în considerație explicațiile depuse în nota explicativă din 11 august 2015 și din ce cauză CCI a răspuns declarativ și nemotivat la cererea prealabilă din 25 septembrie 2015.

Afirmă că pârâtul a admis încălcarea legislației muncii ce ține de procedura emiterii ordinului nr.133-P din 12 august 2015, dând dovadă de o atitudine superficială și neobiectivă în analiza și aprecierea tuturor circumstanțelor de fapt și de drept în luarea deciziei de aplicare a sancțiunii disciplinare.

La fel a afirmat că, circumstanțele indicate confirmă necorespunderea realității faptelor, abaterilor și încălcărilor imputate cât și lipsa existenței temeiurilor pentru sancționare, iar ordinul de aplicare a sancțiunii este ilegal și urmează a fi anulat.

A mai invocat că la 14 august 2015 s-a adresat cu cerere la CCI ca să-i fie eliberate: fișa de post, contractul individual de muncă, Regulamentul Direcției finanțe, Regulamentul intern al Camerei de Comerț și Industrie, la care nu a primit nici un răspuns.

Menționează că prin acțiunile pârâtului a suferit un prejudiciu moral exprimat prin suferințe psihice suportate din cauza aplicării sancțiunii sub formă de mustrare, aducându-i atingere onoarei, cinstei, demnității și reputației profesionale, dreptului la propria imagine și posibilitatea deplină de viață socială.

Ca urmare a retrăirilor psihice și emoționale provocate de pârât, a faptului că este invalid de gradul II, evaluează prejudiciul moral cauzat în mărime de 10 000 lei și consideră că va fi o recompensă echitabilă pentru acțiunile ilegale comise de pârât.

Totodată a mai menționat, că pe parcursul activității în cadrul CCI nu a comis abateri disciplinare și nu i-au fost aplicate sancțiuni disciplinare.

Solicită anularea ordinului nr. 133-p din 12 august 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare ca fiind ilegal în fond, emis contrar prevederilor legii, precum și repararea prejudiciului moral cauzat în valoare de 10 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 martie 2016 acțiunea lui Cucu Iurie a fost respinsă ca fiind depusă tardiv.

La 04 aprilie 2016 și ulterior la 31 mai 2016 Cucu Iurie a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe cerînd admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2016 s-a admis apelul declarat de Cucu Iurie, s-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 martie 2016, cu emiterea unei hotărâri noi prin care s-a respins acțiunea lui Cucu Iurie împotriva Camerei de Comerț și Industrie a Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată ca fiind neîntemeiată.

La 17 august 2016, Cucu Iurie a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2016, solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului recurentul a invocat, că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Recurentul a indicat că nu este de acord cu hotărârile judecătorești, deoarece instanțele inferioare nu au elucidat toate circumstanțele importante ale pricinii.

Cucu Iurie consideră că, CCI nu a dovedit prin probe admisibile și pertinente legalitatea și temeinicia aplicării sancțiunii disciplinare.

A invocat faptul că, ordinul nr. 133-p din 12 august 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare a fost emis cu încălcarea art. 210 alin (1) din Codul Muncii, nefiind indicate temeiurile de fapt și de drept, care determină legalitatea acțiunii, iar faptele descrise în nota de serviciu din 05 august 2015, nu a fost semnate de către autor.

Menționează că, în obligațiile sale de serviciu nu era prevăzută ducerea evidenței contabile a serviciilor locative privind consumul de energie electrică, gaze naturale, apă și canalizare în clădirea situată pe str. M. Cebotari nr.8, pentru perioada 2010-2014 și CCI nu a dovedit prin probe faptul că i-a adus la cunoștința lui indicația cu privire la colectarea și prezentarea informației date.

La 20 octombrie 2016 Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului (f.d. 105-107).

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că, copia deciziei motivate a instanței de apel a fost expediată părților de către Curtea de Apel Chișinău la 22 iunie 2016 și recepționată de către recurent la 27 iunie 2016 (f.d. 100). Astfel, recursul depus la 17 august 2016 se consideră depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de Cucu Iurie urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cucu Iurie este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de Cucu Iurie în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cucu Iurie, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Cucu Iurie, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Tatiana Vieru

judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi